

Η ΑΓΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ.

Η Αγία Ευγενία, που η Εκκλησία μας γιορτάζει στις 24 Δεκεμβρίου, γεννήθηκε, στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου, ανάμεσα στο 176-192 μ.Χ. κατά τους χρόνους της βασιλείας, του βασιλιά Κορμόδου. Ο πατέρας της ονομάζονταν Φίλιππος και ήταν Ύπαρχος της Αλεξάνδρειας και πολύ πλούσιος και η μητέρα της ονομάζονταν, Κλαυδία. Φρόντισαν να την μορφώσουν, όσο καλύτερα μπορούσαν, κοντά σε ονομαστούς διδασκάλους, που της μάθαιναν συγχρόνως, την Ρωμαϊκή και Ελληνική γλώσσα, με την πλούσια συγγραφική, δραστηριότητα. Έτσι, από νωρίς, άρχισε να φαίνεται, το σπάνιο ταλέντο της ευφυΐα της και σε συνδυασμό, με τα σπάνια σωματικά της κάλλη, την έκαναν όσο μεγάλωνε, ονομαστή και περιζήτητη, νύφη. Οι νέοι της εποχής της, την ερωτεύτηκαν παράφορα και όλοι τη ζητούσαν σε γάμο και ανάμεσα τους και ο ύπατος της Ρώμης Ακυλίνος, που δέχτηκε με

πείσμα και θυμό, την άρνησή της, μόλις, της προτάθηκε από τους γονείς της. Την ενδιέφερε να πλουτίσει τις γνώσεις της, διαβάζοντας, ότι βιβλίο εύρισκε, ακόμη και Χριστιανικά, που δεν κυκλοφορούσαν, εύκολα. Κάποια στιγμή έπεσε στα χέρια της η Καινή Διαθήκη και άρχισε να διαβάζει τις επιστολές, του Απόστολου Παύλου. Άρχισε, αμέσως να συγκρίνει, τις ασύγκριτες Αλήθειες του Χριστιανισμού, με τις ψεύτικες αλήθειες των ειδωλολατρών και φωτισμένη από το Άγιο Πνεύμα, δέχτηκε το Χριστιανισμό και ζούσε κρυφά, σαν Χριστιανή.

Ο πατέρας της Φίλιππος, ήταν ειδωλολάτρης, όμως, ήταν, ηθικός και ενάρετος και σέβονταν τους Χριστιανούς. Αγαπούσε, τους καλούς ανθρώπους και κυνηγούσε όλους εκείνους, που στρέφονταν εναντίον των συμφερόντων, του λαού της Αιγύπτου. Εκείνη την περίοδο εκδόθηκαν βασιλικά διατάγματα, εναντίον των Χριστιανών, που έφθασαν μέχρι την Αλεξάνδρεια. Ο Φίλιππος, ήταν υποχρεωμένος, να τα εφαρμόσει. Ζήτησε, λοιπόν, από τους Χριστιανούς να συγκεντρωθούν και να ζουν έξω από το τείχος της Αλεξάνδρειας, για να μην ενοχλούνται από κανένα και να εφαρμόζουν ανεμπόδιστοι, τη Χριστιανική τους ζωή.

Αυτό το στρατόπεδο συγκέντρωσης των Χριστιανών, ήθελε να επισκεφθεί η νεαρή Ευγενία και να γνωρίσει από κοντά, τη Χριστιανική Ζωή, που εφαρμόζουν. Όπως, επίσης ήθελε, να μην το μάθουν ποτέ οι γονείς της, αλλά να γίνει, κρυφά. Προφασιζόμενη, ότι επιθυμεί να δει την πόλη και την φύση, για να αντλήσει καθαρό αέρα, ζήτησε και της δόθηκε η άδεια, από τους γονείς της. Γι' αυτό το σκοπό, της ετοιμάζεται η άμαξα του πατέρα της και παίρνοντας δύο άτομα από την προσωπική της φρουρά, τον Υάκινθο και τον Πρωτά, αναχωρούν, για να περιοδεύσουν την πόλη, φθάνοντας κάποια στιγμή και έξω από τα τείχη της. Έτσι, δεν άργησαν να φθάσουν στο μέρος, που η νεαρή Ευγενία, επιθυμούσε. Πέτυχαν τους Χριστιανούς, συγκεντρωμένους στην Εκκλησία και τελούσαν την Θεία Λειτουργία. Σταμάτησαν και παρακολούθησαν και αυτοί και τότε βρήκε την ευκαιρία η νεαρή Ευγενία, να εκφράσει το θαυμασμό της, για τους Χριστιανούς, λέγοντας, στα άτομα της φρουράς της: « Μόνο αυτοί οι Χριστιανοί, γνωρίζουν την Αλήθεια και την εκφράζουν, με την ενάρετη ζωή τους. Ζουν φτωχικά και ταπεινά, γι αυτό θέλω να γίνω Χριστιανή και εάν και εσείς συμφωνείτε να με ακολουθήσετε, θα σας έχω, σαν αδελφούς μου, αγαπημένους». Έτσι, κατάφερε να τους αποσπάσει την υπόσχεση, ότι θα την ακολουθήσουν και συμφώνησαν, να μη χωρίσουν, ποτέ.

Όμως, τους έπιασε το σκοτάδι και αποφάσισαν να εγκαταλείψουν την άμαξα και προσεχτικά, χωρίς να γίνονται αντιληπτοί, άρχισαν να περπατούν, προς άγνωστη κατεύθυνση. Κάποια στιγμή, η νεαρή Ευγενία θυμήθηκε, ότι εκεί κοντά πρέπει να υπάρχει ένα Κοινόβιο ανδρικό Μοναστήρι και έψαχναν μέσα στο σκοτάδι, να το βρουν. Όταν, μετά από ολονύχτια περιπλάνηση το πλησίασαν, άρχισαν, να συνειδητοποιούν, ότι είναι ανδρικό και δέχεται να το επισκέπτονται, μόνο άνδρες. Τα πράγματα, αρχίζουν, να γίνονται πολύπλοκα! Δεν ήξεραν, πώς να ενεργήσουν και ποιά λύση να βρουν, να τη χρησιμοποιήσουν. Μέσα στην απελπισία τους η νεαρή Ευγενία, φωτισμένη από το Άγιο Πνεύμα, ρίχνει την ιδέα. « Θα ντυθώ με ανδρικά ρούχα, για να φαίνομαι άνδρας και θα μας νομίσουν, μέλη, της Χριστιανικής αδελφότητας». Η πρόταση αυτή, άρεσε, στους συντρόφους της και συμφώνησαν, να το κάνουν έτσι.

Μόλις, λοιπόν, κατάφεραν να τους δεχτεί ο χαρισματικός Επίσκοπος Έλενος, αμέσως τους ρώτησε, από πού είναι και πώς λέγονται; Η νεαρή Ευγενία, παίρνει το λόγο και του απαντά: « Είμαστε από τη Ρώμη, Άγιε Πάτερ και είμαστε αδελφοί, κατά σάρκα. Ο ένας μας λέγεται Πρωτάς, ο άλλος Υάκινθος και εγώ Ευγένιος». Ο χαρισματικός, όμως, Επίσκοπος, απαντά: « Δίκαια ονομάστηκες Ευγένιος, γιατί έχεις θάρρος και φρόνημα ανδρικό. Ο Κύριος

μας, να σε δυναμώσει, να τελειώσεις την καλή σου επιθυμία, που για την αγάπη Του, άλλαξες σχήμα και όνομα και φαίνεσαι άνδρας, ενώ είσαι γυναίκα. Δε θέλω, να σε περιφρονήσω, όπως δε θέλω και να αποκαλύψω, το μυστικό σου. Μάθε, ότι ο Αγαθός Θεός, φροντίζει, για τη σωτηρία σου και μου φανέρωσε, όλη την αλήθεια. Φρόντισε, να αγωνιστείς και να φανερώσεις, την ευγένεια της ψυχής σου, παρά του σώματός σου. Μάθε ακόμη, ότι ο Πανάγαθος Θεός, μου αποκάλυψε, ότι προετοίμασες και διατήρησες τον εαυτό σου καθαρό δοχείο, για να δεχτεί, τη Χάρη Του». Έτσι, μόλις, τέλειωσε ο χαρισματικός Επίσκοπος, τους βάπτισε Χριστιανούς και τους ενέταξε στην Αδελφότητα, του Μοναστηριού.

Όταν, κατά τις επόμενες μέρες γύρισε η άμαξα, όλοι έτρεξαν με τους γονείς, να υποδεχθούν, τη νεαρή Ευγενία. Διαπιστώνουν, όμως, προς μεγάλη τους έκπληξη, ότι η άμαξα είναι άδεια. Αμέσως, κατάλαβαν, ότι κάτι το κακό, θα έχει συμβεί. Όλοι άρχισαν να κλαίνε και να θρηνούν, για τον άδικο χαμό, της νεαρής Ευγενίας. Ο πατέρας, δίδει εντολή, να ψάξουν παντού και να ερωτηθούν όλοι, μήπως κάποιος, είδε κάτι και τους βοηθήσει, να τη βρουν. Όμως, οι όποιες προσπάθειες που γίνονταν, έπεφταν στο κενό. Δε μπορούσαν να συγκεντρώσουν, κανένα στοιχείο, που θα βοηθούσε, στο ελάχιστο. Ο πατέρας της Φίλιππος, φαίνονταν να τα έχει χαμένα και απαρηγόρητος όπως ήταν, βρήκε το κουράγιο και τη δύναμη, να καλέσει τους ιερείς των ειδώλων και να τους ζητήσει, να αναπέμψουν δέηση στους θεούς, να τους φανερώσουν το τι έγινε. Μάλιστα δε, τους υποσχέθηκε και πολύ πλούτο, μόλις του φανερώσουν το μέρος και τη βρουν. Σε διαφορετική, όμως περίπτωση, τους είπε, ότι τους περιμένει, μεγάλη ποινή. Άρχισαν, αμέσως, τις προσευχές, οι οποίες αποδεικνύονταν, μάταιες. Σκέφτηκαν, όμως, ότι η ζωή τους κινδυνεύει από το Φίλιππο και αποφασίζουν να του πουν, ότι οι θεοί ζήλεσαν από την ομορφιά της και αποφάσισαν, να την πάρουν μαζί τους. Ο Φίλιππος, πίστεψε στα λόγια τους και δίδει εντολή να κατασκευάσουν χρυσό άγαλμα, να το προσκυνούν οι ειδωλολάτρες, σαν νέα θεά, που προέρχονταν, από το γένος των θνητών.

Στο Μοναστήρι της, η Μοναχή Ευγενία, ένοιωθε ευτυχισμένη και η ψυχή της είχε τόσες αρετές, που ξεπέρασε, όλους τους Μοναχούς, του Μοναστηριού. Με την προσευχή, τη νηστεία και την άκρα ταπείνωση, αξιώθηκε από τον Πανάγαθο Θεό, να κάνει και θαύματα, όσοι με πίστη, κατέφευγαν σ' αυτήν. Όμως, μετά από μερικά χρόνια, ο Ηγούμενος του Μοναστηριού κοιμήθηκε και όλοι οι Μοναχοί την παρακαλούσαν, να γίνει, ο Ηγούμενός τους. Αμέσως τα πράγματα, αρχίζουν, να περιπλέκονται λίγο και να δυσκολεύουν τη Μοναχή Ευγενία, γιατί αναλογίζονταν τις ευθύνες και σαν γυναίκα, δισταζε. Δε ξεχνούσε, ότι έφερε ανδρική ενδυμασία, ενώ ήταν γυναίκα και ζούσε, σε ανδρικό Μοναστήρι. Έτσι, αποσύρεται στο κελί της και με δάκρυα στα μάτια παρακαλούσε το Σωτήρα μας Χριστό, να τη λυπηθεί και να τη φωτίσει. Η φώτιση, που έλαβε, ήταν, να δεχτεί να γίνει ο Ηγούμενος, του Μοναστηριού. Από τη θέση αυτή, διοικούσε το Μοναστήρι, με θαυμαστό τρόπο και γίνεται αγαπητή από όλους τους Μοναχούς, θεραπεύοντας και τους ασθενείς, που με πίστη κατέφευγαν σ' αυτή.

Ανάμεσα στους ασθενείς επισκέπτες, ήταν και η πλούσια και άπιστη Μελανθία, που ζούσε στην Αλεξάνδρεια. Ξαφνικά, αρρώστησε και ανέβασε υψηλό πυρετό, φοβούμενη έτσι, για τη ζωή της. Πληροφορείται, ότι ο Ηγούμενος του Μοναστηριού, που βρίσκεται σε μικρή απόσταση από την Αλεξάνδρεια, έχει το χάρισμα, να θεραπεύει κάθε ασθένεια. Αποφασίζει, λοιπόν, να τον επισκεφθεί, προκειμένου, να την κάνει καλά. Μόλις, τον συνάντησε, έπεσε στα πόδια του και με δάκρυα στα μάτια τον παρακαλούσε, να τη θεραπεύσει. Ο Ηγούμενος τη λυπήθηκε και αφού την άλειψε με λάδι και με τη Δύναμη του Θεού, θεραπεύτηκε. Ευτυχισμένη και ενθουσιασμένη, αφήνει, το Μοναστήρι και φεύγει. Φθάνοντας στο σπίτι

της, σκέπτονταν, με ποιο τρόπο να ανταποδώσει, την ευεργεσία, που της δόθηκε. Γεμίζει τρία δοχεία με αργυρά νομίσματα και τα στέλνει, στον Ηγούμενο του Μοναστηριού, δηλώνοντας έτσι, τη μεγάλη ευγνωμοσύνη της, για το καλό, που της έγινε. Ο Ηγούμενος, όπως ήταν φυσικό, δεν τα δέχτηκε και την ειδοποιεί με τους απεσταλμένους της, να τα μοιράσει στους πτωχούς, στις χήρες και τα ορφανά, της πόλης. Η Μελανθία τότε αποφασίζει να τα πάει η ίδια στον Ηγούμενο, που με μεγάλη επιμονή τον παρακαλούσε, να τα δεχτεί. Ο Ηγούμενος αναγκάστηκε να τα κρατήσει και τα χρησιμοποίησε, για τις ανάγκες του Μοναστηριού. Έτσι, άρχισε να συχνάζει στο Μοναστήρι και να εκδηλώνει, την ευλάβειά της και την αγάπη της, στον Ηγούμενο.

Όμως, απ' αυτή τη σχέση, κάποιος ενοχλήθηκε, που δεν είναι άλλος από το διάβολο, που από καιρό έψαχνε να βρει, τους δικούς του διαβολικούς ανθρώπους, προκειμένου, να τον βοηθήσουν, να πετύχει τους σκοπούς του. Αποφασίζει, λοιπόν γρήγορα, ότι το μόνο άτομο, που μπορεί να τον βοηθήσει, είναι η Μελανθία. Την ξεγελά, με την ομορφιά και τη νεότητα του Ηγούμενου και τον πνευματικό της έρωτα, τον μεταστρέφει, σε σαρκικό. Προσποιείται την άρρωστη και στέλνει τους δικούς της ανθρώπους, στον Ηγούμενο, να τον παρακαλέσουν, να την επισκεφθεί στο σπίτι της, για να την θεραπεύσει. Έτσι, μόλις, ο Ηγούμενος, έφθασε στο σπίτι της, εκείνη παρακάλεσε τους δούλους της, να απομακρυνθούν και να τους αφήσουν, μόνους. Αμέσως, αρχίζει, να του κάνει ερωτική εξομολόγηση, υποσχόμενη, ότι θα γίνει κυρίαρχος στον πλούτο της και σ' αυτήν. Ο Ηγούμενος, έδειχνε, να τα έχει χαμένα. Δεν πίστευε στα μάτια του, γι' αυτά που ζούσε και έβλεπε. Την παρατήρησε, όμως, να σταματήσει να φέρεται διαβολικά και λυπημένος αποχώρησε. Εκείνη, καταντροπιασμένη, από την περιφρόνηση που της έδειξε, έσπευσε να καταγγείλει στον ηγεμόνα, ότι δήθεν ο Ηγούμενος του Μοναστηριού και οι Μοναχοί, ασχολούνται μόνο με τη σάρκα τους και ότι έχουν μεταβάλλει το Μοναστήρι, σε τόπο ακολασίας.

Με τη σειρά του, ο ηγεμόνας Φίλιππος, καλεί τον Ηγούμενο και τους Μοναχούς του Μοναστηριού και τους ρίχνει στη φυλακή, μέχρι να τους ανακρίνει και να εκδώσει, την απόφασή του. Η είδηση διαδόθηκε, σαν αστραπή, στους κατοίκους της πόλης, αλλά και της ευρύτερης περιοχής. Οι Χριστιανοί, έδειχναν λυπημένοι, από την αισχρή συκοφαντία και οι ειδωλολάτρες, ζητούσαν επίμονα, τη θανατική τους καταδίκη, για να απαλλαγούν, μια για πάντα, από τους Μοναχούς, που τόση ζημιά τους προκαλούσαν. Ο ηγεμόνας, έδωσε εντολή, να φέρουν τους φυλακισμένους στο θέατρο της πόλης, προκειμένου, να τους ανακρίνει και να γίνει έτσι, ορατός από όλους, ο βασανισμός τους. Μόλις, ετοιμάστηκαν όλα, ο ηγεμόνας, ρωτά τον Ηγούμενο και του λέγει: « Αυτά σας μαθαίνει ο Χριστός σας, να πορνεύεται, και να κυνηγάτε τις τίμιες γυναίκες;». Ο Ηγούμενος με απόλυτη ηρεμία του απαντά: « Βιάζεσαι, άρχοντά μου, να μας καταδικάσεις γι' αυτή την αισχρή κατηγορία, που γρήγορα και εύκολα πιστεψες, χωρίς να περιμένεις να ακούσεις και τις δύο πλευρές. Αν η κατηγορία αυτή είναι αληθινή, τότε να μας καταδικάσεις, όπως εσύ θέλεις. Αν όμως η κατηγορία αυτή αποδειχθεί, ότι είναι ψεύτικη, τότε σε παρακαλώ να μου υποσχεθείς, ότι δε θα τιμωρήσεις, τη Μελανθία, γιατί ο Χριστός μας διδάσκει, να ευεργετούμε και αυτούς, που μας πικραίνουν».

Ο πολύς κόσμος, έδειχνε να είναι με το μέρος της Μελανθίας και όλοι πίστεψαν στα λεγόμενά της. Ο Ηγούμενος όμως έβλεπε, ότι κινδύνευε η ζωή, τόσων Μοναχών, που επρόκειτο να θανατωθούν, άδικα. Σκέφτηκε, ότι μια τέτοια κατηγορία, θα μπορούσε εύκολα να χρησιμοποιηθεί από οποιοδήποτε και να θέσει, έτσι, σε κίνδυνο, τους Ασκητές και τους Μοναχούς, που αφιερώνουν τον εαυτό τους, στο Θεό. Γι' αυτό μεγαλόφωνα αναφωνεί, ότι ήλθε η ώρα να φανερωθεί η αλήθεια και σχίζοντας τα ρούχα του μέχρι τη μέση, έδειξε

φανερά, ότι είναι γυναίκα. Στη συνέχεια, απευθυνόμενη στον ηγεμόνα Φίλιππο, του λέγει: « Μάθε πατέρα, ότι είμαι η θυγατέρα σου, η Ευγενία. Δίπλα σου βρίσκεται, η μητέρα μου, η Κλαυδία».

Το τι ακολούθησε, δεν μπορεί, να το περιγράψει κανείς, εύκολα. Ήταν ένας πανικός! Όλοι έτρεξαν να την αγκαλιάσουν και να τη σφίξουν, στην αγκαλιά τους και όλοι μαζί, αναφωνούσαν! Αυτή είναι η κόρη μας, αυτή είναι, η χαρά μας! Οι Χριστιανοί ενθουσιασμένοι, άρχισαν, να χειροκροτούν και ο έπαρχος Φίλιππος, βαπτίστηκε και έγινε Χριστιανός. Μάλιστα δίδει εντολή, οι Χριστιανοί να λατρεύουν, τον Ένα και Αληθινό Θεό και μέσα στην Αλεξάνδρεια, βοηθώντας τους σχετικά, κτίζοντάς τους, μεγαλοπρεπείς Ναούς. Λίγο αργότερα, μετά από απαίτηση των Χριστιανών της Αλεξάνδρειας, ζήτησαν από το Φίλιππο, να γίνει, ο Επίσκοπος τους.

Μετά το θάνατο, του πατέρα της, η Μοναχή Ευγενία με τη μητέρα της και τους δύο αδελφούς Μοναχούς, Πρωτά και Υάκινθο, ήλθαν και εγκαταστάθηκαν στη Ρώμη. Στο σπίτι που έμενε, η Μοναχή Ευγενία, συγκεντρώνονταν οι Χριστιανοί, για να τη γνωρίσουν από κοντά και να ωφεληθούν, από τις πολύτιμες συμβουλές και την διδασκαλία της. Όμως και γυναίκες ειδωλολάτρισες την επισκέπτονταν, για να την ακούσουν και να γνωρίσουν, τις Χριστιανικές Αλήθειες. Ανάμεσα στους επισκέπτες, ήταν και θυγατέρες αρχόντων, που για να τη δουν και να την ακούσουν, αφιέρωναν, ώρες ατέλειωτες. Μεταξύ αυτών και η ωραιότατη Βασίλα, που είχε αρραβωνιαστεί το αρχοντόπουλο Πομπήιο και έφερε βασιλική καταγωγή. Την ίδια δραστηριότητα παρουσίαζε και η μητέρα της Κλαυδία, όπως και οι αδελφοί Μοναχοί, Πρωτάς και Υάκινθος. Αυτή τους, όμως, τη συμπεριφορά, κάποιους ενόχλησε, που έψαχναν να βρουν τρόπους, να τους βγάλουν από τη μέση.

Εκείνη την περίοδο, βασιλείς της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, ήταν, ο Βαλλεριανός και ο Γαλληνός, οι οποίοι εκίνησαν, μεγάλο διωγμό, κατά των Χριστιανών. Έπρεπε, όλοι οι Χριστιανοί να θυσιάσουν στα είδωλα και όσοι αρνούνταν, να θανατώνονται. Αυτό το γεγονός, εκμεταλλεύτηκε το αρχοντόπουλο Πομπήϊος και κατήγγειλε στους βασιλείς, ότι η αρραβωνιαστικιά του Βασίλα, είναι Χριστιανή. Αμέσως την κάλεσαν να θυσιάσει στα είδωλα και εκείνη αρνήθηκε και όπως ήταν φυσικό, την αποκεφάλισαν. Το ίδιο συνέβη και με τον Πρωτά και τον Υάκινθο.

Έτσι, έφθασε και η σειρά, της Αγίας Ευγενίας. Δόθηκε εντολή, να οδηγήσουν την Αγία, στο ναό της Αρτέμιδος και να της απαιτήσουν, να θυσιάσει στα είδωλα. Σε διαφορετική περίπτωση, αν δε συμμορφωθεί, να τη θανατώσουν, αμέσως. Η Αγία, μόλις, έφθασε, ζήτησε και της δόθηκε η άδεια, να προσευχηθεί. Την ίδια ώρα, ένας δυνατός σεισμός, σκόρπισε τα αγάλματα των ειδωλολατρών, μαζί και το άγαλμα, της θεάς Αρτέμιδος. Οι παρευρισκόμενοι, δόξαζαν το Θεό, για το θαύμα που έγινε, εκτός, από τους στενοκέφαλους άρχοντες, που έψαχναν να βρουν τρόπους, να τη βασανίσουν. Αμέσως, δίδουν εντολή οι άθλιοι, να της δέσουν μια βαριά πέτρα στο λαιμό και να τη ρίξουν, στον Τίβερη ποταμό. Όμως, η πέτρα λύθηκε από μόνη της και η Αγία άρχισε να περπατά, στα νερά του ποταμού. Αυτή η συμπεριφορά της Αγίας, άρχισε, να τους εκνευρίζει, περισσότερο. Γι' αυτό ζήτησαν από τους δήμιους, να πυρακτώσουν καμίνι και να ρίξουν μέσα την Αγία. Όμως και η φωτιά έχασε τη δύναμή της και μεταβλήθηκε σε δροσιά, που δρόσιζε, την Αγία Ευγενία. Αγανακτισμένοι, δίδουν εντολή να τη ρίξουν στη φυλακή και να την αφήσουν, να πεθάνει από την πείνα. Αλλά και στη φυλακή, ο Κύριός μας τη φρόντισε, με καθημερινή τροφή, που της έφερνε, ο απεσταλμένος Του, Άγγελος. Σε κάποια άλλη στιγμή και ενώ βρίσκονταν ακόμη στη φυλακή, την επισκέπτεται ο Κύριος και της ανακοινώνει, ότι για την αγάπη Του, έχει υπομείνει τόσα βασανιστήρια και ότι πολύ γρήγορα θα κληρονομήσει, την Αιώνια

Η Αγία Ευγενία

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Σάββατο, 01 Δεκέμβριος 2012 10:25 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:05

Βασιλεία Του. Της λέγει μάλιστα, ότι αυτό θα συμβεί, τη νύχτα, που Εγώ γεννήθηκα, σαν άνθρωπος.

Έτσι, την ίδια ακριβώς νύχτα, έστειλαν οι ασεβείς άρχοντες, ένα δήμιο, που κατάσφαξε την Αγία.

Η Αγία μας Εκκλησία, την γιορτάζει, στις 24 Δεκεμβρίου και μαζί της συνορτάζει, τη μνήμη των Αγίων, Βασίλας, Πρωτά, Υακίνθου και Φιλίππου.

Απολυτικό της Αγίας Ευγενίας:

Θείου Πνεύματος τη υμνωδία, φως προσέλαβες Θεογνωσίας, Ευγενία Χριστού
Καλλιπάρθενε, και εν Οσίων χορεία εκλάμψασα, αθλητικώς τον εχθρόν εθριάμβευσας.
Μάρτυς ένδοξε, Χριστόν τον Θεόν ικέτευε δωρήσασθαι ημίν το μέγα έλεος.

Ακούστε το απολυτικό της Αγίας:

{mp3}ag-eugenia{/mp3}

ΠΗΓΕΣ:

1. Θρησκευτική και Ηθική Εγκυκλοπαίδεια.
2. Εκδόσεις, Ορθόδοξου Τύπου « Η ΑΓΙΑ ΕΥΓΕΝΙΑ» Χαραλάμπους Δ. Βασιλοπούλου.
3. Απολυτικά Αγίων, Byzmusic.gr, π. Νικόδημος Καβαρνός.

Το βίο της Αγίας Ευγενίας, τον αφιερώ νω:

1. Σε όσες φέρουν βαπτιστικά, το όνομα της Αγίας, να προστατεύονται στη ζωή τους, από τη Χάρη Της.
2. Στην εγγονή μου Μαρκέλλα και στους γονείς της, να προστατεύεται η ζωή τους, από τη Χάρη της Αγίας.

Σπήλι, Δεκέμβριος 2012.

Σταυριανάκης Κωνσταντίνος του Βασιλείου.

Θεολόγος, πρώην Διευθυντής, Γενικού Λυκείου Σπηλίου.

Η Αγία Ευγενία

Συντάχθηκε απο τον/την Σταυριανάκης Κωνσταντίνος

Σάββατο, 01 Δεκέμβριος 2012 10:25 - Τελευταία Ενημέρωση Παρασκευή, 01 Φεβρουάριος 2013 19:05

{JComments ON}